

Слѣдъ малко начнаха да ся сипвать стрѣлы иззади стѣны—ты на укрѣпленія—та, зашумяха по въздуха мѣтаны—ты камъни и подигна ся бойна рѣка.

Гърци—ти ся боряха отчаяно. Българи—ти нападахъ като бѣсни. Отчаяность и бѣснило ся бориха до едно врѣмя като два исполина, ала най—послѣ бѣснило—то надвлада. Не може да ся изброи до колко жъртвы даде то. На еднѣ странѣ бѣ искусство, на другѣ брой. Българи—ти съ сопы, прашкы, цѣпеницы, и съ голы рѣцѣ катеряхъ ся по зидове—ты и прѣснаха ся по твърдини—ты като лава, да гынѣть съ стотины отъ копия, мечове, буздоганы и сѣкыры. Ала загынѣлы—ти непрѣстанно ся замѣнявахъ съ новы и новы, додѣто не прѣвзехъ твърдини—ты и не побѣдихъ и бранители—ты. Всичкы Гърци изгынѣхъ до кракъ.

На утрѣнь—тъ въ зорѣ на гърцкы—ты твърдини ся развѣваше българскый—тъ прѣпорець. Златный лвъ въ срѣдѣ звѣзды у кърваво поле.

На другый день Българи—ти избраха краль—Петра, и начна ся бой—тъ за независимость на отечество—то.

Тукъ прикѣсвамъ приказкѣ—тъ за Ясеня. Исахъ да ѣхъ продължѣ още, нѣ нѣмахъ врѣмя. Заради това пращамъ читатели—ты си на лѣтописцы—ты, отъ кой—то и азъ съмъ ѣхъ чърпалъ. Тамъ щѣть видѣть, какво тя ся свѣршава съ свѣршено—то освобожденіе на Българіѣ, а първъ войвода на туй е былъ отъ край и до край Ясень. Гърци—ти го наричатъ свирѣпъ, и навѣрно за туй и подкупихъ убійцѣ—тъ, кой—то го умъртви, и кому—то царь—тъ даде римско патриційство и ожени го съ княжескѣ кървь. Борба—та трая много врѣмя, цѣлы десять години. Испървомъ на прѣдвахъ, на слѣдъ годинѣ врѣмя паднѣ,